

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 32.

Udgivet 19de Juli.

1893.

Lov

om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v.

14 Juli.
No. 1.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders, Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning, af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Under tørt, Veir eller stærk Vind skal det være Enhver forbudt i Skog eller Mark at bruge Ild paa saadanne Steder og under saadanne Omstændigheder, at Skogbrand deraf kan befrygtes at opstaa.

§ 2. I Maanederne Juni, Juli og August skal Braatebrænding og Lyngvidning være forbudt. Heller ikke udenfor dette Tidrum maa Bruger af Jord eller Skogeiendom foretage Hadan Brænding eller Evidning uden Eierens Tilladelse.

Vil Eier eller Bruger foretage Brænding af Myr til Dyrtning eller under Jagttagelse af Bestemmelserne i første Led foretage Braatebrænding eller Lyngvidning, skal der, inden Ilden antændes, enten ved Grøftning eller paa anden Maade tilveiebringes Sikkerhed for, at Ilden ikke kan forplante sig til nogen Skog eller Lyngmark.

Denne Paragrafs Bestemmelser skal dog ikke gjælde Brænding i Indmark paa saadanne Steder, at derved ikke kan fremkomme Fare for Skog- eller Lyngbrand.

§ 3. Uden Nødvendighed maa Ild ikke opgjøres i anden Mand's Skog eller Mark i Maanederne Juni, Juli og August uden Eierens og Brugerens (for Almenninger Styrets) Samtykke.

Dette Forbud gjælder dog ikke Flytlapper, som færdes paa Steder, hvor de fra gammel Tid har haft Tilhold.

§ 4. Ild, som er opgjort i Skog eller Mark, maa ikke forlades, førend den er fuldstændig slukket.

forordning
14 Juli.
No. 1.
af 27 Juli
1894

§ 5. Formænd og Repræsentanter kan ved Beslutning, stadfæstet af Kongen, vedtage Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand.

Medfører Reglernes Gjennemførelse Udgifter, maa de indholde Bestemmelse om, hvorledes de til Udgifternes Bestridelse fornødne Midler skal tilveiebringes.

Mindst 4 Uger før de vedtagne Regler indsendes til Stadfæstelse, bør de paa betryggende Maade have været bekendtgjorte og have udligget til Eftersyn paa bekendt Sted inden Distriktet. Det samme iagttages med de stadfæstede Forfrister, inden de træder i Kraft.

§ 6. Overtrædelse af nærværende Lovs §§ 1, 2 og 4 straffes med Bøder eller Fængsel.

Er Stade steet ved den ulovlige Brug af Ild, kommer Straffelovens Bestemmelser i dens 23de Kapitel til Anvendelse. Overtrædelse af § 3 og af de med Hjemmel af § 5 paabudte Bestemmelser og Regler straffes med Bøder.

Overtrædelserne paatales af det Offentlige, medmindre Forseelsen kun bestaar i, at Bruger uden Grundeierens Samtykke har foretaget Braatebrænding eller Lyngsvidning.

Samtlige Overtrædelser, som bliver at straffe efter nærværende Lov, behandles efter de for Politisager givne Regler.

§ 7. N. L. 6—19—11, Forordning af 4de April 1781, § 1 i Lov angaaende nogle Politiovertrædelser udenfor Kjøbstæderne af 4de Juli 1857 samt Lov indeholdende forandrede Straffebestemmelser for ulovlig Braatebrænden af 6te Juni 1877 sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigs Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt.

Behmann.

Lov

 14 Juli.
No. 2.

om Skydsvæsenet.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Om Skydsanstalter, deres Oprettelse m. v.

§ 1. Til Reisendes Befordring tillands og tilvands bør der overalt paa Landet ved alfare Veie, saavel som i Kjob- og Ladesteder, findes Skydsanstalter i fornøden Udstrækning, enten Tilsigelsesskifter eller, hvor Forholdene tilsteder det, faste Skydsstationer.

§ 2. Tilsigelsesskifters Oprettelse anordnes og Skifternes Beliggenhed bestemmes af Amtmanden, efterat Erklæringer er indhentede fra vedkommende Kommune styre.

§ 3. Til at forrette Skydsbefordring fra Tilsigelsesskifter skal der anordnes Skydslag, som for Landskydsens Vedkommende efter Amtmandens Bestemmelse dannes af:

a. i Landdistrikterne saa mange som nødvendigt af de Gaardbrugere, der kan overtage Befordringen. Gaardbrugere, som bor i en længere Afstand fra Skiftet end 10 km., bør dog kun undtagelsesvis henlægges til Skydslag;

b. i Kjobstæderne og de Ladesteder, der har særskilt Kommune styre, dem blandt Indvaanerne, som holder Hest.

De Indvaanere af Ladesteder uden særskilt Kommune styre, som holder Hest, bør indlemmes i det tilstødende Landdistrikts Skydslag paa saadan Maade, som bestemmes af Amtmanden, efterat vedkommende Herredsstyres Udtalelse er indhentet.

Er i en Kjobstad eller i et Ladested med særskilt Kommune styre Antallet af Indvaanere, der holder Hest, for ringe til, at samme kan udgjøre et eget Skydslag, kan Amtmanden, efterat Kommune styrets Betænkning er indhentet, bestemme, at Kjobstaden eller Ladestedet i Forening med flere eller færre Brug i det tilstødende Landdistrikt skal udgjøre et Skydslag, og bestemme Maaden, hvorpaa Skydspligten m. m. bliver at fordele.

§ 4. For Baadskydsens Vedkommende skal Skydslagene efter Amtmandens Bestemmelse sammensættes af saa mange Ciere af Vaade, som gjøres fornødent, og af det til disse Vaades Betjening fornødne Antal Rorskarle.

Bestemmelserne i de to sidste Afsnit af § 3 skal derhos med de Forandringer, som er en Følge af Gjenstandens forskellige Beskaffenhed, ogsaa være anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

14 Juli.
No. 2.

§ 5. Rydningsmænd og faste Lodjer skal være fritagne for Skydspligt efter Tilfigelse, dog kun for de Brug, de bebor og selv bruger, og for Lodjernes Vedkommende kun, hvad Baadskydsen angaar.

§ 6. Ved Ansættelse af det Antal Heste, som Brugere af militære Udrederkvarterer skal levere til Skyds, medregnes ikke Tjenestehesten.

§ 7. For ethvert Tilfigelsesstifte udsærdiger Politiet en særskilt Fortegnelse over de til Skydslaget hørende Brug, Heste, Korskarle og Vaade samt over den Tur, hvori der bør forrettes Skyds med Heste eller Vaade og Mandskab, med Forklaring over, paa hvilke Brug der af Hensyn til deres lange Afstand fra Skiftet fortrinnsvis bør tilfiges Skyds til saadanne Reisende, om hvis Ankomst der tilstræffelig Tid forud habes Kundskab.

Fortegnelsen approberes af Amtmanden og skal opbevares paa Skiftet.

§ 8. Ved ethvert Tilfigelsesstifte ansætter Amtmanden en Skydsstaffer, der efter den i § 7 omhandlede Fortegnelse har at tilfige de Skydspligtige samt at holde Dagregister over den udgaende Skyds. Enhver Skiftet underlagt Skydspligtig er berettiget til at faa sig forevist Fortegnelsen og Dagregistret.

§ 9. Skulde nogen Skydspligtig enten nægte at fremmøde eller ganske udeblive, naar han er tilsagt, har Skydsstaffen at tilfige den Reisende Befordring for saadan Betaling, som Skydsstaffen for Tilfældet finder passende, hvorhos den Udeblevne atter skal tilfiges at forrette Skyds (se § 50). Skydsstaffen skal herom anmærke det fornødne i Dagregistret.

Skydsstaffen bør stedsse være betænkt paa i saadanne Tilfælde som ovenfor omhandlet at skaffe de Reisende Befordring til Forebyggelse af Ophold.

§ 10. Hvis der ved et Tilfigelsesstifte ikke kan erholdes nogen Skydsstaffer alene mod de lovbestemte Tilfigelsespenge, og yderligere Godtgjorelse saaledes maa tilstaaes, udredes to Tredjedele af denne Godtgjorelse af Statskassen, medens en Tredjedel udredes af vedkommende Kommune eller Kommuner.

§ 11. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer, med Undtagelse af de i § 13 nævnte, bestemmes af Amtmanden, forsaavidt der til sammes Vedligeholdelse ikke udkræves noget Tilskud. Dog skal vedkommende Kommunestyres Erklæring forinden være indhentet.

Udkræves derimod saadant Tilskud, maa Beslutning om faste Stationers Oprettelse og Vedligeholdelse regelmæssig fattes af vedkommende Distrikts eller — forsaavidt Stationen skal underholdes af forskellige Distrikter i Forening — af vedkommende Distrikters Kommunestyre.

Hvis Kommunestyret nægter fornøden Bevilgning til fast

Station, kan dog Stykslagets Medlemmer fatte Beslutning om Be- 14 Juli.
vilgning af det fornødne Tilskud af Stykslaget, hvilken Beslutning No. 2.
afgøres ved Flertal blandt de Fremmødende. Den Landsmanden har efter Begjæring af et eller flere af Styks-
lagets Medlemmer at sammentale Møde i heromhandlede Anled-
ning og besørge Afskrift af dets Beslutninger indsendt til Amt-
manden. Kommunebestyrelsen eller Stykslagets ovenomhandlede Beslutnin-
ger er ikke gyldige, medmindre de approberes af Amtmanden.

§ 12. Forinden nogen fast Station oprettes for Regning
af et Stykslag, bør Amtmanden i fornødent Fald foretage saadan
nærmere Regulering af Stykslaget, at intet Brug af Hensyn til
sin Beliggenhed undtages fra strax, eller efter som flere faste Sta-
tioner oprettes, at henlægges under Stykslag. Den saaledes tilkomne nye Medlemmer af Stykslaget har in-
gen Stemme ved Afgjørelsen af, hvorvidt fast Station skal oprettes.

Foranstaaende Bestemmelser med de Forandringer, som er en
Følge af Gjenstandens forskjellige Væskaffenhed, skal ogsaa være an-
vendelige med Hensyn til Vaadsteds.

§ 13. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer paa
Højfjeld eller i afvandede Trakter forøvrigt, hvor ingen Del
af Tilskuddet billigvis kan paalægges noget Distrikt, bestemmes af
Kongen eller den, han dertil bemyndiger (se § 16).

§ 14. Antallet af faste Heste og Reservereste ved de faste
Stationer for Vaadsteds fastsættes i Regelen af Amtmanden. Hesteholdet kan dog ikke ved nogen Station af ham bestemmes alene
til Reservereste.

Ligesaa har Amtmanden at fastsætte Antallet af Hestefarle
ved de faste Stationer for Vaadsteds.

§ 15. Amtstinget kan, efter at Erklæring er indhentet fra
vedkommende Herredsstyre, fatte Beslutning om Oprettelse inden
Amtsdistriktet af faste Stationer med et Hestehold udelukkende af
Reservereste eller om saadan Nedsættelse af Hesteholdet ved de in-
den Amtsdistriktet allerede oprettede faste Stationer. Vignende Be-
slutning kan fattes af Formænd og Repræsentanter i Rjbstæderne
og de Lødesteder, der har særskilt Kommunebestyrelse, med Hensyn til
de samme tilhørende Styksanstalter. Paahviler Stationens Vedli-
gehøldelse et Landdistrikt i Forening med en Rjbstad eller et Lødested,
maa Beslutningen fattes saavel af Amtstinget som af Kommu-
nebestyrelsen i Rjbstaden eller Lødestedet.

De i Hestehold heraf fattede Beslutninger er ikke gyldige,
uden forsaavidt de approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 16. Tilskud til saadanne faste Stationer, som i § 13
omhandlet, udredes, saalænge Stortinget bevilger, de dertil fornødne
Midler, helt af Statskassen.

§ 17. Af de Tilskud, der udkræves til andre faste Stationer,

14. Juli. udredes to Trediedele af Statskassen. En Trediedel udredes, for-
No. 2. saavidt Stationen tilhører en Kjøbstad eller et Ladested med sær-
skilt Kommuneskyld, enten af sammes Midler eller af vedkommende
Skydsflag, men, forsaavidt Stationen tilhører et Landdistrikt, med
en Halvdel af Amtskommunen og med en Halvdel af vedkommende
Herred eller Skydsflag.

Forsaavidt nogen Del af den Kommune, for hvis Regning
fast Station oprettes, fremdeles kommer til at henhøre til Skifte
med Tilsigelseskyds, bør samme undtages fra Kommunens Bidrag
til Stationen.

§ 18. Naar regelmæssig Dilingencefart oprettes, udredes
det Tilskud, som maatte udkræves, med to Trediedele af Statskas-
sen under Betingelse af, at vedkommende Kommuner har vedtaget
at udrede en Trediedel.

§ 19. Opstaar der Tvist mellem forskellige Kommuneskyldere
om det Forhold, efter hvilket de skal bidrage til fast Stationshold,
afgøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 20. Forholdet mellem Statens, Amternes og Kommuners
eller Skydsflagenes Andele af de til Skydsanstalterne fornødne
Tilskud maa ikke forrykkes ved, at Skydsstufferen eller Stationshol-
deren giver Afkald paa nogen Del af Bidraget til Fordel alene
for en eller to af de nævnte Institutioner.

§ 21. Til Befordring af Rejsende tillands med deres Tøi
skal de til Tilsigelsesstifter henlagte Skydspligtige og Stationsholderne
ved de faste Stationer være i Besiddelse af følgende Redskaber i
fornødent Antal efter Amtmandens Bestemmelse, nemlig:

Stølfjærre, Arbeidsfjærre, Arbeidsvogne, Enkeltflæder, Dob-
belstflæder, Vangflæder, Sæler samt fornødne Red.

De Skydspligtige i Kjøbstæderne og i Ladesteder med særskilt
Kommuneskyld samt Stationsholderne ved de faste Stationer skal
derhos være i Besiddelse af Karjoler og Rejseskjærre paa Hjedre
med Hynde og Skvætlæder i fornødent Antal. De Skydsanstalter,
som Amtmanden bestemmer, skal være i Besiddelse af Ridesadler og
Kløvsadler med Bidjel.

§ 22. Til Befordring af Rejsende tillands skal de til Til-
sigelsesstifter henlagte Vaadeiere og de faste Stationsholdere være i
Besiddelse af det fornødne Antal fireaarede, seaaarede, otteaarede
og tiaarede Vaade med Marer og Seil. I de Egne, hvor Benæv-
nelsen fireaaret, seaaaret, otteaaret og tiaaret Vaad ikke er den al-
mindelige, skal en Vaad fra 3,75 til 4,75 m. ansees lige med en
fireaaret Vaad, en Vaad fra 4,75 til 5,65 m. med en seaaaret, en
Vaad fra 5,65 til 6,25 m. med en otteaaret og en Vaad fra 6,25
m., og derover lige med en tiaaret.

§ 23. Klages der over nogen af Amtmanden med Hensyn
til Skydsvesenets Anliggender lovmæssigt truffen Anordning, af-
gøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 24. Amtstinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra 14 Juli. vedkommende Herredsstyrer, fatte Beslutning om, at en Skydsanstalt No. 2.

1. skal nedlægges eller
2. skal indskrænkes saaledes, at der ved samme alene leveres Skyds til dem, som reiser i offentlige Anliggender, eller
3. forsaavidt den ligger ved en Veilinie, hvorpaa der gaar Dilingence, eller som ligger ved Siden af Jernbane eller Dampskibsroute, kan skal pligte at levere Skyds paa visse Aarstider eller Dage.

Vignende Beslutning kanfattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommunestyre, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsanstalter. Vedligeholdes en Skydsanstalt af et Landdistrikt i Forening med en Kjøbstad eller et Ladested med særskilt Kommunestyre, maa Beslutningen være fattet saavel af Amtstinget som af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden eller Ladestedet.

De fattede Beslutninger er ikke gyldige, uden forsaavidt de approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 25. Amtstinget kan bestemme, at det i de Skydsruter, hvor det af Hensyn til Reisetrafikken findes paatrævet, skal være forbudt andre end dem, som dertil har erholdt Politiets Bevilling, at tage Plads paa offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Reisendes Skydsbefordring. Til Dækkelse af Udgifter ved Sværskættelsen af en saadan Ordning kan Amtstinget fastsætte en særlig Afgift til Amtskassen for Bevillingens Meddelelse.

Amtstingets Beslutning er dog ikke gyldig, medmindre den godkjendes af Kongen.

2det Kapitel.

Om Skydsbetalingen og om Skydspligtens Udstrækning m. v.

§ 26. Skydsbetalingen og enhver anden Udredsel, som forud kan bestemmes, skal erlægges af den Reisende før hans Afreise fra Skiftet eller fra det Sted, hvor Skydsen afhentes ham.

A. Landskyds.

§ 27. Den almindelige Skydsbetaling udgjør:

a. for hver Hest:

fra fast Station	15 Ore pr. km.
„ Tilfjøllesstifte	10 — „

b. for Redstaber.

1. En Karjol, Reisetjære paa Fjedre med Hynde og Skvætlæder, eller en Arbeidsvogn med Red samt fornødent Sæletøj 2 Ore pr. km.
2. En Stoltjære, Arbeidstjære, Enteltslæde,

- 14 Juli. No. 2. Dobbeltslæde eller Langslæde med Rebs og Sæle, Ridesadel med Vidsel, Sæle med Træstouge samt Klovsadel 1 Dre pr. km.
3. Leveres fra Station aaben firehjulet Vogn for 2 Heste, Kaleshevogn eller luftet Vogn, betales henholdsvis 5 og 10 Dre pr. km., hvori ogsaa Betaling for Sæletoi.
- c. for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelsesstifte:
- 20 Dre for hver Hest.

§ 28. Skydsbetalingen beregnes med de i §§ 30 og 36 anførte Undtagelser efter den virkelige Veilængde, hvori Skydsen af den Reisende benyttes; dog beregnes den altid mindst efter 5 km., omend Skydsen kun benyttes paa en kortere Strækning. Den virkelige Veilængde mellem to Skydsanstalter ansættes kun i hele Kilometer, saaledes at $\frac{1}{2}$ Kilometer og derover regnes for en hel Kilometer og en Veilængde under $\frac{1}{2}$ Kilometer sættes ud af Betragtning. Ved Veilængdens Ansættelse medregnes tillige Afstanden mellem Landeveien og Skydsanstalterne, naar disse ligger udenfor Veien.

§ 29. Den Reisende udreder selv uden Afgang i Betalingen for Hest og Redskab de paabudne Bro-, Bom-, Sund- og Færgepenge saavel for Frem- som for Tilbageturen efter de derfor paa ethvert Sted gjældende specielle Taxter.

§ 30. Naar Veien gaar over mange og steile Bakker eller gennem affides liggende Trakter, hvor Hesteholdet er lidet i Forhold til den foreskaldende Skyds; naar Afstanden mellem Skydsanstalterne er ualmindelig lang, eller under andre Omstændigheder, hvor Byrden for de Skydspligtige skønnes at være særdeles trykkende, eller hvor Tilskudet til Oprettelse af fast Station vilde blive uforholdsmæssigt stort, kan det, efterat Erklæring er indhentet fra Amtsthinget og vedkommende Kommunesyre, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at Skydsbetalingen skal beregnes efter en Veilængde, forøget efter Omstændighederne indtil det dobbelte af den virkelige.

§ 31. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommunesyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station skal forhoies indtil 20 Dre pr. Km. for hver Hest, naar ved saadan Forhoielse Tilskud til Stationen enten kan undgaaes eller formindskes.

Under samme Forudsætning kan lignende Beslutning fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommunesyre, og hvor den faste Stations Vedligeholdelse alene paahviler Ladestedet, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsstationer.

De i Medhold af denne Paragraf fattede Beslutninger er ikke gyldige, medmindre de godkjendes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 32. Med Hensyn til Befordringen af Reisende og deres 14 Juli.
Tøi gjælder følgende Regler: No. 2.

a. For den lovbestemte Betaling kan der forlanges befordret:

Paa Hjulredskab eller Slæde med 1 Hest 1 voksen Person med Tøi af Vægt indtil 35 kg.

Mod et Tillæg i Betalingen af det halve kan forlanges befordret 2 voksne og mod Tillæg af en Fjerdedel 1 voksen og 1 halv voksen Person. Tøiets Vægt som anført.

Dog kan intet Tillæg i Betaling kræves, om 2 voksne eller 1 voksen og 1 halv voksen Person lader sig befordre sammen, naar de intet Tøi fører, men skaffer særskilt Befordring til dette og Skydskarlen.

b. Paa aaben firehjulet Vogn med 2 Heste og i Kaleshevogn eller Luffet Vogn kan befordres indtil 2 voksne Personer med Tøi af Vægt indtil 75 kg.

3 Vogn paa Meier med 2 Heste og paa Slæde med 2 Heste kan forlanges befordret indtil 3 voksne Personer med Tøi af Vægt som sidst anført.

Derhos kan forlanges befordret 1 voksen eller 1 halv voksen Person mere end anført mod et Tillæg af henholdsvis en Fjerdedel og en Ottendel.

c. 2 halv voksne Personer regnes lige med 1 voksen, Børn under 3 Aar medregnes ikke. Til halv voksne henregnes Personer i Alderen fra 3 til 14 Aar.

Paa 1 Hest kan ikke forlanges befordret mere end 3 halv voksne Personer og paa 2 Heste mere end tilsammen 5 halv voksne Personer.

d. Under Tøiets Vægt, der beregnes underet for samtlige Reisende, som befordres med et Redskab, medregnes ikke Reisesklæder, ligesom Skydskarlen ikke er medregnet i Antallet af Personer.

e. Dufte's befordret færre Personer, men større Vægt af Tøi, eller flere Personer, men mindre Vægt af Tøi end ovenanført, bliver en voksen Person at ansætte lige med Tøi til en Vægt af 70 kg. og en halv voksen Person lige med Tøi til en Vægt af 40 kg.

f. Naar Reisende skaffer Skydskarlen særskilt Befordring, og de ikke medtager Tøi, kan paa et Kjøreredskab, forspændt med 2 Heste, befordres en Person mere, end i ethvert af de ovenfor nævnte Tilfælde er bestemt.

g. Naar et Kjøreredskab udelukkende benyttes til Transport af Tøi, kan der mod den lovbestemte Betaling forlanges befordret foruden Skydskarlen:

paa Redskab med 1 Hest Tøi af Vægt indtil 100 kg.;

paa Redskab med 2 Heste Tøi af Vægt indtil 225 kg.

h. Paa Ridehest kan forlanges befordret 1 Person med Tøi af Vægt indtil 15 kg. og paa Kløvjadel Tøi af Vægt indtil 75 kg.

14 Juli.
No. 2.

§ 33. Flyttegods kan ikke forlanges befordret med Skyds. Kjøbmandsgods, Kornvarer og Vareprøver kan kun forlanges befordret med Skyds, forsaavidt samme med Jagttagelse af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf kan medtages paa samme Redskab, som den Reisende selv benytter.

Dog kan Amtmændene i særegne Tilfælde tillade Benyttelse af almindelig Skyds til Fødevarers Transport.

§ 34. Den Reisende, som bruger indtil 2 Skydsheste, skal befordre en Skydskarl, og den, som benytter 3 eller 4 Heste, to Skydskarle, og saa fremdeles en Skydskarl for hver 1 eller 2 Heste paa den Maade, som den Reisende bestemmer.

Saaavel den Skydsfende som den Reisende kan forlange, at der skal afgives en Skydskarl til hvert Redskab.

§ 35. Den Reisende er berettiget til at benytte Skydsen indtil 3 km. forbi næste Skydsanstalt, forsaavidt Veien mellem denne og Bestemmelsesstedet er af den Bestaffenhed og i den Stand, at den er skiftet for almindelig Færdsel. Under samme Forudsætning er den Reisende ogsaa berettiget til at fordr Skyds udenfor de almindelige Skydsruter saa langt, som Afstanden mellem det Sted, hvorfra Skydsen benyttes, og næste Skydsanstalt nærmest i den Retning, hvori skydes.

Den Reisende er ikke berettiget til, efterat Skydsbefordringen er begyndt, at opholde Skydsen undervejs.

§ 36. De, som udfører Skydsbefordring fra eller til Kjøpsteder eller Ladesteder, er i Almindelighed forpligtede til uden noget Tillæg i Skydsbetalingen at befordre den Reisende fra eller til det Sted inden Kjøbstadens eller Ladestedets Grænser, som forlanges.

Hvor Forholdene paakræver det, kan dog Kommunistyret med Amtmandens Godkendelse bestemme, at der for Afhentning fra eller Befordring til visse Dele af vedkommende Kjøbstad eller Ladested skal erlægges et Tillæg til Skydsbetalingen.

De Skydsfende saavel fra By som paa Land er forpligtede til at afhente den Reisende og hans Tøi paa hvilket som helst Sted, det maatte forlanges, paa Betingelse af, at Veien til Afhentningsstedet er af den Bestaffenhed og i den Stand, som i foregaaende Paragraf omhandlet, samt at den Strækning, hvori den Reisende befordres, ikke derved bliver mere end 3 km. længere, end den Skydsfende vilde have været pligtig til at skyde, om Skydsen var benyttet fra selve Skydsanstalten.

Hvis den Strækning, hvori den Reisende befordres, bliver mindre end Afstanden mellem Skydsanstalten og Befordringens Endepunkt, bliver Skydsbetalingen at beregne fra Skydsanstalten, men i modsat Fald fra Afhentningsstedet.

§ 37. Den Reisende er berettiget til at benytte den samme Skyds paa Tur og Retur, saafremt den hele Strækning, hvori den Reisende befordres, ikke overstiger den Veilængde, som den Skydsfende i Genhold til §§ 35 og 36 er forpligtet til at skyde.

§ 38. Naar Skyds ankommer fra en fast Skydsstation til en anden, skal Stationsholderen paa sidstnævnte Station være berettiget til at opholde den ankomne Skyds i 2 Timer efter Ankomsten for at afvente og i Tilfælde modtage Returskyds. Dog maa ingen, der saaledes er pligtig til at udføre Returskyds, mod sin Vilje tilbagejendes før en Time efter Ankomsten. Den opholdte Skyds er fortrinsberettiget til at erholde den under Opholdet ankommande Skyds som Returskyds. 14 Juli.
No. 2.

§ 39. Betalingen for Returskyds erlægges efter Taxten ved den Skydsanstalt, hvorfra Skydsen paa Retur benyttes, eller i Tilfælde ved den Udgangsstedet nærmestliggende Skydsanstalt.

B. Vaadskyds.

§ 40: Skydsbetalingen udgjør:

a. for hver Rorskarl:

1. fra fast Station 12 Ore pr. km.
2. fra Tilsigelsesstifte 10 " —

b. for Redskaber:

1. en fireaaret eller sexaaret Vaad med Seil 4 " —
2. en otteaaret eller tiaaret Vaad med Seil 8 " —

c. for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelsesstifter:

1. for hver Rorskarl 7 Ore
2. for hver Vaad 6 "

§ 41. Amtstinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommuneskyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station i Landdistrikt eller i Ladested, som underholder fast Station i Forening med Landdistrikt, skal forhoies indtil 15 Ore pr. km. for hver Rorskarl, naar ved saadan Forhoielse Tilskud til Stationen enten kan undgaaes eller formindstes.

Under samme Forudsætning kan lignende Beslutning fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstederne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommuneskyre, og hvor den faste Stations Vedligeholdelse alene paahviler Ladestedet, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsstationer.

De i Medhold af denne Paragraf fattede Beslutninger er ikke gyldige, medmindre de godkjendes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 42. For den lovbestedte Betaling kan der forlanges befordret:

- a. Paa fireaaret Vaad med mindst 2 Rorskarle enten
 - 1 voksen Person (over 14 Aar) eller
 - 2 halvvoxne Personer (mellem 3 og 14 Aar)
 med Tøi ialt af Vægt indtil 40 kg.;
- b. paa sexaaret Vaad med mindst 3 Rorskarle enten
 - 2 voksne Personer eller
 - 1 voksen og 2 halvvoxne Personer eller 4 halvvoxne Personer
 med Tøi ialt af Vægt indtil 75 kg.;

- 14 Juli. 1c. paa otteaaet Baad med mindst 4 Rorskarle enten
 No. 2. 3 vogne Personer eller
 2 vogne og 2 halv vogne Personer eller
 1 vogn og 4 halv vogne Personer eller
 5 halv vogne Personer
 med Toi ialt af Vægt indtil 100 kg.;
 d. paa tiaaret Baad med mindst 5 Rorskarle enten
 4 vogne Personer eller
 3 vogne og 2 halv vogne Personer eller
 2 vogne og 4 halv vogne Personer eller
 1 vogn og 5 halv vogne Personer eller
 6 halv vogne Personer
 med Toi ialt af Vægt indtil 130 kg.

§ 43. Duffes der befordret færre Personer, men Toi af større Vægt, eller flere Personer, men Toi af mindre Vægt, bliver en vogn Person at ansætte lige med Toi af Vægt indtil 75 kg. og en halv vogn Person lige med Toi af Vægt indtil 40 kg.

§ 44. Uden Forhøielse af Skydsbetalingen kan der af Born under 3 Aar medtages saa mange som det høieste tilladte Antal vogne Personer.

Duffes der befordret flere Born af denne Alder, bliver hvert overfyldende Barn at betragte i enhver Henseende som en halv vogn Person.

§ 45. De Skydsende eller Stationsholderen er ikke forpligtede til paa Baaden at medtage Reisegods, der gjør Farten farlig.

§ 46. Den Reisende, som til sin Befordring benytter egen Baad, er forpligtet til at betale for en Esterrørsbaad med fornødent Mandskab til de Skydsendes Tilbagereise.

§ 47. Bestemmelserne i §§ 28, 29, 33, 35, 36, 37, 38 og 39 skal med den Forandring, som er en Følge af Gjenstandens forskellige Vægfærdighed, ogsaa være anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

3die Kapitel.

Om Ventetid, Ventepenge og den Reisendes Ansvar ved Skydsens Benyttelse.

§ 48. Ved Tilfældesskifter skal Skydsfæreren i Regelen skaffe Skydsen tilstede for de Reisende, som intet Forbud har, inden 1 Time efter deres Ankomst til Skiftet, naar Afstanden mellem Skiftet og vedkommende Skydspligtiges Bopæle udgjør indtil 3 km., inden 2 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 3 indtil 5 km., inden 3 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 5 indtil 10 km., og inden 4 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 10 km.

Har den Reisende sendt betimeligt Forbud, er Skydsen pligtig til at møde til den i Forbudet bestemte Tid.

Ankommer derimod Forbudet for sent til, at Fremmode efter 14 Juli. Bestemmelserne i første Udsnit af denne Paragraf kan finde Sted No. 2. som forlangt, bliver Tiden for Skydsens Fremmode at beregne fra Forbudets Ankomst til Skiftet.

§ 49. Ved de faste Stationer maa de Reisende, der skal befordres med sammes faste Heste, ikke opholdes over $\frac{1}{4}$ Time. Forjaaviddt de skal befordres med Reserverheste, bør de i Regelen ikke opholdes over $\frac{1}{2}$ Time; dog kan Amtmanden bestemme, at denne Tid forlænges indtil 2 Timer, naar dette anses fornødent for at faa istandbragt fast Station paa rimelige Vilkaar. Er der fremsendt betimeligt Forbud, skal Skydsen være færdig til den i Forbudet angivne Tid; dog giver Forbud, fremsendt til faste Stationer, ikke Ret til at erholde Skyds fremfor Reisende, der ankommer til Stationen for den, som har affendt Forbudet.

Heste, hvormed allerede er forrettet Skyds, kan dog ikke paany forlanges til Befordring førend efter mindst 1 Times Hvile for hver 10 km., de under Tilbageturen har tilbagelagt.

Bestemmelserne i denne Paragraf er med de Forandringer og Tillempninger, som er en Folge af Gjenstandens forskellige Bessaffenhed, ogsaa anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

§ 50. Opholdes den Reisende $\frac{1}{2}$ Time udover den bestemte Ventetid, er han berettiget til istedetfor den rekvirerede Skyds at benytte Affordskyds. Det samme gjaelder, hvis nogen Skydsgjørende enten negter at skyde eller ganske udebliver, naar han er tilsagt (se § 9).

Besiddende Stationsholder, Skydsstaffer eller Skydspligtige er forpligtet til paa Forlangende at erstatte den Reisende Forskjellen mellem Betalingen for Affordskydsen og den reglementerede Skydsbetaling, forjaaviddt hin maatte være større end denne, hvilken Erstatning kan inddrives sammen med Mulkten (se § 62).

§ 51. Benytter den Reisende, som har sendt Forbud, ikke Skydsen inden $\frac{1}{2}$ Time efter den Tid, Skydsen ifølge hans Forlangende er tilstede, erlægger han i Ventepenge for hver Hest eller Horskarl 3 km.'s Skydsbetaling og siden ligesaa meget for hver halve Time derover indtil fuld Betaling for 12 km. (se dog § 52).

Den Skydsende er ikke pligtig til at opholde sig længere efter den Reisende end $2\frac{1}{2}$ Time, og den Reisende skal, inden han faar ny Skyds, betale de bestemte Vente- og Tilsigelsespenge.

§ 52. Derfor en Reisende kommer for sent til et Skiftested, fordi han utilbørlig er bleven opholdt paa et foregaaende, og derom medbringer Bevidnelse, som vedkommende Stationsholder eller Skydsstaffer ikke maa negte ham, fritages han for at betale nogen Godtgjørelse, men denne erlægges da af den, hvis Skyld det er, at den Reisende blev opholdt, og kan tilligemed Mulkten (se § 62) inddrives ved Udpankning.

14 Juli.
No. 2.

For Ophold, der foraarsages af uovervindelige Forhindringer eller af en uforholdsmæssig stor Afstand mellem Skydsstiftet og vedkommende Skydspligtige eller af noget paa Reisen tilstødte Uheld, bortfalder saavel Ansvar som Godtgjørelse.

§ 53. Hvor Afstanden mellem to Skydsanstalter er ualmindelig lang eller Veien ualmindelig besværlig, kan Amtmanden bestemme et Sted, hvor den Rejsende er forpligtet til at lade Skydshesten hvile indtil $\frac{1}{2}$ Time.

§ 54. Naar den Skydsende selv har forestaaet Kjørselen, hvortil han er berettiget, er den Rejsende uden Ansvar for Hest og Redskab.

I andre Tilfælde skal den Rejsende paa næste Skydsanstalt betale Skade, som maatte være tilføiet Hest eller Redskab undervejs, efter Skjon af tvende uillige Mænd, og maa ikke tilstede videre Befordring, for Betalingen er erlagt eller betryggende Sikkerhed stillet. Dog bliver Skadeserstatningen henliggende i 4 Uger hos Stationsholderen eller Skydskasseren, forat den Rejsende kan have Anledning til at erhverve retslig Afgjørelse.

Enhver Stationsholder og Skydskasser bor, saavidt muligt, paa de, hvorvidt Nabostationernes Heste og Redskaber har lidt nogen saadan Skade som nævnt.

4de Kapitel.

Om Tilsyn med Skydsvæsenet.

§ 55. Politiet skal saa ofte, som fornødiges, undersøge, hvorvidt de Heste, Redskaber og Vaade, som Stationsholderne ved de faste Stationer og alle andre Skydspligtige leverer de Rejsende til Befordring, er i god og forsvarlig Stand.

I fornøden Udstrækning har det ogsaa over samme at foranstalte afholdt Skjønnsforretning ved to tilfaldte Mænd eller tilfaldt Dyrlæge.

For en saadan Forretning tilkommer der Mændene den for Skjønsmænd lobbestemte Godtgjørelse, hvilken udredes i Kjøbstederne og i de Ladesteder, der har særskilt Kommuneskyre, af Kommunen, men i de øvrige Ladesteder og i Landdistrikterne af Amtskommunen.

Samtlige Heste og Redskaber, der ved saadan Skjønnsforretning som ovenfor anført findes at være af den Bestaafenhed, at de ikke forsvarlig kan anvendes i Skyds, erklæres for ubrugelige.

§ 56. Paa enhver Skydsanstalt skal der findes en Dagbog, indrettet efter et af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemt Schema, hvori enhver Rejsende, som møder paa Skydsanstalten og der modtager Skyds, skal være pligtig til at antegne sit Navn, Tiden, naar han er ankommen og reist, samt hvor mange Heste eller Korskæle med Vaade han har benyttet. Finder den

Reisende Aarsag til at klage over ulovligt Ophold eller anden util- 14 Juli.
børlig Behandling, skal han endvidere i et Bitterlighedsvidnes Over- No. 2.
vær indføre sin Klage i Dagbogen med Navns Underkrift.

Disse Dagbøger skal autoriseres af Amtmanden.

§ 57. Stationsholderen eller Skydsstufferen skal forelægge enhver Reisende, som møder paa Skydsanstalten, Dagbogen. Der-
som nogen Reisende vægrer sig for at skrive i Bogen, skal Stations-
holderen eller Skydsstufferen ikke give ham Skyds, medmindre den
Reisende som fremmed ikke er Sproget mægtig eller erklærer, at
han ikke kan skrive, i hvilket Tilfælde Stationsholderen eller Skyds-
stufferen antegner Skydsen i Dagbogen. Disse har ligeledes at
antegne Antallet af de Heste eller Horskæde med Vaade, som ud-
gaar til Befordring af Reisende, der ikke møder paa Skydsanstalten.

Naar et Forbud ankommer til en Skydsanstalt, skal den, i
hvis Bærg Dagbogen er, altid sørge for, at Forbudets Ankomst
og i Tilfælde Afreise ved Klokkeslet anføres i Dagbogen.

§ 58. Politiet skal foran i Dagbogen tilføie et Skydsregula-
tiv, som udiøjer Afstandene til de Skydsanstalter, hvortil der skydes.
Foraauidt Skydsbetalingen beregnes efter en større Veilængde end
den virkelige eller med et større Beløb pr. Kilometer end det al-
mindelig lovbestemte, bliver ogsaa dette at anføre tilligemed Hjem-
melen derfor.

I Dagbogen skal derhos indheftes:

1. Et Exemplar af den gjældende Skydslovgivning.
2. Ved Tilfigelsesskifter den i § 7 omhandlede Fortegnelse.
3. Ved faste Stationer en Afskrift af den om Stationsholdet
gjældende Kontrakt.

§ 59. Udgifterne ved Anskaffelse af Dagbøger med Tilbehør
udredes i Kjøbstæder og Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse af
vedkommende Bykommune, men andetsieds af vedkommende Amts-
kommune.

§ 60. Dagbøgerne skal, i Kjøbstæderne mindst en Gang
hvert Kvartal og paa Landet og i Ladestederne mindst en Gang
aarlig forevises Politiet. Desuden skal, naar nogen Klage over
Ophold eller utilbørlig Behandling mod Reisende indføres i Dag-
bogen, en Gjenpart af samme enten af den Reisende selv eller af
Stationsholderen eller Skydsstufferen strax tilstilles Politiet, som
uopholdelig har at træffe de fornødne Anstalter til Sagens Under-
søgelse og Afgjørelse.

Det paaligger derhos Politiet at tilføie Dagbogen en kort
Beretning om de deri forefundne Klagers Undersøgelse samt om
Udfaldet.

§ 61. Det paaligger Amtmændene uopholdelig af afgive
Indberetning til vedkommende Departement saavel om stedfundne
Forandringer ved oprettede Skydsanstalter som om Oprettelse af
nye Skydsanstalter inden deres Embedsdistrikt.

14 Juli.
No. 2.

5te Kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 62. Hvis nogen Reisende opholdes i længere Tid end til-
ladt, og Opholdet ikke er forårsaget ved uovervindelige Forhindringer
eller lignende, bøder den Skyldige, hvad enten det er Stations-
holderen, Skydsstufferen eller den Skydspligtige, fra 2 til 10 Kroner.
Med samme Bød straffes den Skydsgjørende, som enten nægter
at skyds eller ganske udebliver, naar han er tilfagt.

§ 63. Hvis nogen Stationsholder eller Skydsstuffer negter
at meddele den Reisende saadan Bevidnelse, som i § 52 omhandlet,
bøder han 10 Kroner.

§ 64. Afviger en Skydsstuffer fra den forestrevne Orden
for Skydstilfagelsen og derved foruretter nogen, bøder han fra 2
til 5 Kroner.

§ 65. Den, som leverer til Skyds en for ubrugbar erklæret
Hest, bøder første Gang fra 20 til 40 Kroner og i Gjentagelses-
tilfælde fra 40 til 80 Kroner. Den, som til Skyds leverer kas-
seret og ei istandsat Redskab, bøder fra 2 til 20 Kroner. De
Skyldige skal i alle Tilfælde tillige erstatte den ved deres Forseelse
forårsagede Skade.

§ 66. Den Stationsholder eller Skydsstuffer, som ellers
forser sig mod Bestemmelserne i Skydslovgivningen eller i den med
ham oprettede Kontrakt, straffes, forsaavidt Straf for Tilfældet ikke
andetsfæds er bestemt, med Bøder fra 2 til 20 Kroner.

§ 67. Den Reisende, som fører uforpvarlig hurtigt eller
uden den Skydsendes udtrykkelige Tilladelse undlader at hvile den
bestemte Tid paa de Steder, han dertil er forpligtet (§ 53), bøder
fra 2 til 20 Kroner og skal i Tilfælde tillige erstatte den derved
forårsagede Skade (§ 54).

§ 68. Overtrædelse af saadant Forbud, som i § 25 om-
handlet, eller Overtrædelse af de i den deri omhandlede Bevilling
satte Bilkår straffes med Bøder fra 2 til 100 Kroner for hver
Gang, hvorhos den givne Bevilling kan tilbagefaldes.

§ 69. Bøder efter nærværende Lov foreslæggendes af Amtman-
den og tilfalder Stedets Gattigkasse. Sager i den Anledning paa-
tales efter de for offentlige Politisager gjældende Regler.

6te Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 70. Stationsholdere og Skydsstufferer er, forsaavidt det
anses fornødent, efter Amtmandens Bestemmelse forpligtede til at
holde Gæstgiveri for Reisende efter en af Politiet med Amtman-
dens Godkendelse udsærdiget Tagt.

§ 71. Naar ingen modsat Bestemmelse er indtagen i Kon-

trakten om Stationsholdet, er Stationsholdere ved de faste Stationer i Landdistrikterne berettigede til med Herredsstyrets Samtykke at drive Landhandel uden at erlægge noget Gebyr for Handelsbrevet og uden at pligte den i Lovgivningen om Landhandelen bestemte Særstat til Herredskassen, men forøvrigt paa de for Landhandlere bestemte Billaar.

§ 72. Nærværende Lov er ikke anvendelig paa:

- a. Kænsthjdsen i Finmarken,
- b. den militære Transportstjds i Fredstid,
- c. den militære Stats Stjds til Omreise i Kompani, Batteri- og Eskadronsdistrikterne til Visitation af de enkelte Udrederkvarterer,
- d. Presters og Kirkebetjentes Befordring inden deres Distrikter ifølge de særskilt derom givne Bestemmelser (N. L. 2—12—10 m. fl.),
- e. fattige Folks Flytning,
- f. Budbyrd eller Budstikkens Ombæring,
- g. den Stjds, som Leilændige eller Bygsejmænd pligter sine Jorddrotter,
- h. den Stjds, som Lodserne ifølge Lov om Lodsvæsenet af 17de Juni 1869 § 12 er pligtige til at yde til Befordring af Overlodsen og af Befalinger og Meddelelser vedkommende Lodstjenesten.

Den i nærværende Paragraf anførte Stjds og Befordring bliver fremdeles at forrette efter de Love og Bestemmelser, som desangaaende er eller maatte blive udfærdigede.

De fornødne Bestemmelser angaaende militær Transportstjds i Krigstid, eller naar Krig forestaar, afgives af Kongen.

§ 73. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1894, fra hvilken Tid sættes ud af Kraft samtlige endnu gjældende Bestemmelser i Stjdslovene af 6te Juni 1816, 17de August 1821, 28de Juni 1824, 24de September 1851, 21de Marts 1860 og 17de Juni 1869.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholm Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.).

Ernst Møjsfeldt.

Lehmann.

14 Juli.
No. 3.

Lov

indeholdende Tillæg til Lov af 26de August 1854 angaaende Afgang til Laan til Jordbrugets Fremme.

Vi Døscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

§ 9 i Lov angaaende Afgang til Laan til Jordbrugets Fremme af 26de August 1854 gives følgende Tillæg:

Denne Bestemmelse er dog ikke til Ginder for, at der af Jorddyrkningsfondet kan tilstaaes saadanne Laan mod Sikkerhed i Embedets Indtægter og forøvrigt paa de for Laan af dette Fond til enhver Tid fastsatte Vilkaar.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Døscar.

(L. S.)

Ernst Woxfeldt.

Lehmann.

14 Juli.
No. 4.

Lov

om Militærlovgivningens Anvendelse paa de til Armeens Veterinærkorps hørende Personer.

Vi Døscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Personer, der er ansatte i Armeens Veterinærkorps som Officerer, Underbefalingsmand eller Menige, skal med Hensyn til Militærlovgivningens Anvendelse i enhver Henseende betragtes som egentlige Militære. Hvad der i Strid hermed indeholdes i den militære Straffelovs §§ 28, 115, 116 og 118 eller i andre gjældende Forrifter, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage 14 Juli.
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri- No. 4.
gets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt

Lehmann.

Lov

14 Juli.
No. 5.

indeholdende Tillæg til Lov af 28de Juni 1887 om
Brændevins Tilvirkning og Omdestillation.

Vi Oscar, af Guds Raade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar,
saalydende:

Det i Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af
28de Juni 1887 § 7 indeholdte Forbud mod Brændevinsbrænding
i Sommermaanederne og den i samme Lovs § 18, 2den Paragraph
indeholdte Bestemmelse om den daglige Minimumstilvirknings Stor-
relse kommer ikke til Anvendelse paa Brænderier, som i Genhold
til meddeelt Tilladelse benytte ubeskattet Malt ved sin Tilvirkning
og som Folge heraf ere forpligtede til at udføre alt det tilvirkede
Brændevin til Udlandet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-
gets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt

Lehmann.

15 Juli.
No. 6.

Lov

indeholdende Forandring i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 20 i Lov af 12te Oktober 1857 om Tilvirkning af Malt skal herefter lyde saaledes:

Den Maltning, der sker til Brug i Tilvirkerens egen Hus-holdning, undtages fra Beskatning og som en Folge heraf fra de med Hensyn til Beskatningen i nærværende Lov givne Forskrifter.

Maltning, der sker i Malterier, der ere indrettede ved Bræn-derier, som samtidigt drive Gjærfabrikation, og til Brug i Bræn-derierne selv, kan efter Tilladelse, meddelt af Finans og Told-Depar-tementet, undtages fra Beskatning og fra de med Hensyn til Be-skatningen i nærværende Lov givne Forskrifter, paa Betingelse af, at alt det ved vedkommende Brænderi tilvirkede Brændevin udføres til Udlandet. Disse Brænderier ere da pligtige til at underkaſte sig saadanne Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen med Malteriet samt med Brændevinets Tilvirkning, Oplæggelse og Udførsel, som af nævnte Departement for hvert enkelt Tilfælde maatte blive fastsatte, samt til at erstatte det Offentlige de med Kontrollen forbundne Ud-gifter.

Den Gaardbruger, der lovligen har tilvirket ubeskattet Malt, er berettiget til dermed at forsyne sine Husmænd og andre Arbejdere ved Gaardsbruget. Det samme gjælder om Øl, tilvirket af det ubeskattede Malt. Men forøvrigt er det Malttilvirkeren ligesaa lidt tilladt at sælge Øl brygget af det ubeskattede Malt, som Maltet selv.

Den, der driver Brændevinsbrænderi eller beskattet Malteri, er uberettiget til at foretage ubeskattet Maltning til Husbrug. Hel-ler ikke tilkommer der ham nogen Godtgjørelse i Afgift for det be-skattede Malt, som han i egen Husholdning forbruger.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Ri-gets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt.

Lehmann.

Lov14 Juli.
No. 7.

om Pigtraads Anvendelse til Gjerde.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Formænd og Repræsentanter kan ved Vedtægt stadfæstet af Kongen for Kommunens Omraade bestemme, i hvilken Udstrækning og i hvilken Høide over Jorden Pigtraad kan anvendes til Gjerde.

Saadan Vedtægt bliver at bekjendtgjøre paa sædvanlig Maade og træder ikke i Kraft før 6 Maanedes efter Bekjendtgjørelsen.

§ 2. Overtrædelse af Vedtægt givet i Medhold af nærværende Lov straffes med Bøder indtil Kr. 100,00 der tilfalder vedkommende Kommunekasse, hvorhos det ulovligt opsatte Gjerde under Dagmukt bliver at borttage. Sagen paatales af det Offentlige efter de om Politifager gjældende Bestemmelser.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(L. S.)

Ernst Møjsfeldt.

Lehmann.

Lov14 Juli.
No. 8.

om Forandring i Lov om Vasdragenes Benyttelse af
1ste Juli 1887.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 36 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 skal herefter have saadan Lydelse:

Naar Eiendom i By eller paa Land tiltrænger Ledning af Vand til Husbrug, og Kongen har meddelt Kommunens Bestyrelse eller den eller de enkelte Ciere, som maatte ville anlægge saadan

14 Juli. No. 8. Vandledning, Tilladelse til Foretagendets Udførelse, skal enhver være forpligtet til mod Erstatning efter Skjon saavel at afstaa det fornødne Vand, forsaavidt han ikke derved selv berøves fornødent Vand til Husbrug, samt Grund, bebygget eller ubebygget, til de fornødne Indretninger til Vandets Samling eller Ledning, som at taale de Eiendomsbyrder og finde sig i den Skade eller Indskrænkning, som Foretagendet maatte medføre for hans Eiendom eller Eiendomsherligheder.

Det samme gjælder, hvor Vandledning tiltrænges for Jernbaner, saavel som paa Steder, hvor en større Mængde Menneſter samles, saasom Fiskevær, Markedsplads, Exercerplads o. dl.

Vignende Forpligtelse til mod Erstatning efter Skjon at afstaa Grund saavel som at taale Indskrænkninger i Eiendomsrettens Udøvelse skal endvidere, i Viemed at sikre Vandet mod Forurensning, paahvile enhver i den Udstrækning, som af Kongen, efterat Erklæring fra Stedets Sundhedskommission er indhentet, nærmere bestemmes. Udtræves til Viemedets Opnaaelse særlige Foranstaltninger, bliver disse saavidt muligt samtidig at fastsætte. Er dette ikke skeet, eller opstaar der senere Spørgsmaal om Forandringer eller yderligere Foranstaltninger, forholdes efter Reglerne i § 20.

Overtredes de med Hjemmel af foranstaaende Bestemmelse givne Regler, finder Forfæristerne i § 24 tilsvarende Anvendelse. § 37, 1ste Led af samme Lov skal lyde saaledes:

Ved Andragende om og Meddelelse af saadan Tilladelse eller Bestemmelse bliver Forfæristerne i §§ 29 og 30 at iagttage.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 14de Juli 1893.

Oscar.

(I. S.)

Ernst Motzfeldt.

Sehmann.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Rvinnherreds Herred i Søndre Bergen-

hus Amt under 8de Mai d. A. fattede Beslutning om almindelige 14 Juli.
Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Her-
redet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse af nye eller Flytning af gamle Baa-
ningshuse skal Anmeldelse herom gøres til nærmestboende Medlem
af Sundhedskommissionen, som har at paase nedenstaaende Regler
iagttagne:

- a. Afstanden mellem Baaningshuset og Stald, Fjos, Grisehus
eller Vandhus maa være mindst 8 — otte — Meter; og
disse Bygninger maa ikke have Tilsig til Baaningshuset;
- b. Tomten maa vel afgrænses og al Madsjord fjernes;
- c. Bygningen maa hvile paa en forpaaflig tæt Grundmur, der
intetsteds maa være lavere end 30 cm. — tredive Centimeter.
Ved stærk Hældning af Tomten kan det tillades, at Muren
paa Op siden kun gøres 15 cm. høi.
- d. Bærelserne maa have en Høide fra Gulv til Loftsbjælken af
mindst 2,25 m. — to Meter og fem og tyve Centimeter;
- e. Gulvet i nederste Stokværk maa gøres tæt og træsfrit.

§ 2. Hvor Røgeovn benyttes, skal den inden et Aar efter
disse Forskrifters Approbation være forsynet med en Hætte, som
kan opfange og bortlede Røg og Damp. De saakaldte „luftede
Ørne“ tillades benyttede.

§ 3. Inden ovennævnte Frist skal der ogsaa for ethvert
Bosted være opført et Vandhus. Dette maa ikke ligge nærmere
Afzarvei end 8 m. og ligesaa lidt som de øvrige Udhus have Tilsig
til Vandtaget. Paa tætbebyggede Steder, hvor denne Afstand ikke
kan opnaaes, maa Vandhuset forsynes med tætte Tønder eller Kæ-
ser og Indholdet maa jævnlig overstrøses med Muldjord eller andet,
jaa Stank undgaaes. Tønderne maa tømmees jaa ofte, at ikke Ind-
holdet rinder over.

§ 4. Ingen Husdyr maa have stadigt Tilhold i eller under
Baaningshuset.

§ 5. Ansamlinger af ilde lugtende Affald og anden Urenlig-
hed fra Husene maa ikke lægges Baaningshuset eller Afzarvei nær-
mere end 8 m.

§ 6. Alle Vandansamlinger omkring Husene maa afledes og
Fordybninger udfyldes, jaa Gaardstuenet saavidt muligt kan holdes
tørt og rent.

§ 7. I Brønd, Bæk eller Elv, hvorfra Drikkevand hentes,
maa ikke vaskes Klæder eller foretages noget, der kan forurense
Vandet, uden forsaavidt dette sker nedenfor Vandtaget.

§ 8. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af bedærvede
Mad- og Drikkevarer og i fornødent Fald lade dem tilintetgjøre.
Den kan i Tilfælde forlange sig Prover udleverede til Undersøgelse.
Dette gælder ogsaa andre Gjenstande, som kan blive farlige for
Sundheden derved, at de indeholder giftige Bestanddele, f. Ex. Lege-

14 Juli. tøi, Tapeter o. s. v. Standsning af Salg af saadanne formentlig sundhedsstadelige Varer kan foreløbig paabydes af Kommissionens Ordfører eller af mindst 3 af dens øvrige Medlemmer. Klæder, der har tilhørt Spedalske eller Tæringshuse, maa ikke bruges eller afhændes, medmindre de bliver rensede saaledes, som Kommissionens Ordfører paabyder.

§ 9. Naar nogen Bedrift agtes istandbragt, hvorved Luften i høi Grad forurennes eller stadelig Stank udbredes, skal Plan for Anlægget forelægges Kommissionen. Finder denne, at Anlægget vil blive farligt eller stadeligt for den offentlige Sundhed, maa dette ikke sættes i værk, førend de af Kommissionen antydede Ulemper er paaviste at være afhjulpne.

Enhver i Virksomhed værende Bedrift skal være Sundhedskommissionens Tilsyn underlagt, og Vedkommende skal være forpligtet til at rette sig efter de Forskrifter, Kommissionen til Gjernelse af stedfundne Ulemper maatte give.

§ 10. Finder Sundhedskommissionen noget beboet Hus eller Forsamlingsrum at være stadeligt for Sundheden paa Grund af Mangel paa Lys eller Luft, ved Overskyldning af Mennesker eller paa Grund af Fugtighed, Urenslighed eller lignende, kan den forbyde Husets eller Rummets Benyttelse, indtil de foresundne Mangler er afhjulpne.

§ 11. Hvis de stedlige eller pekuniære Forhold vil gjøre Befølgelsen af disse Forskrifter særlig vanskelig, kan Kommissionen paa Ansøgning indvilge Afvigelser.

§ 12. Overtrædelser af disse Regler pligter ethvert af Kommissionens Medlemmer eller enhver af den opnævnt Tilsynsmand at melde til Kommissionens Ordfører.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

Approbation i Genhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Ntre Holmedals Herred i Nordre Bergenshus Amt under 27de Marts 1893 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende:

§ 1. Ved Opførelse og Flytning af Husebygninger skal den, som vil bygge, raadspørge nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen. Ligesaa paaligger det denne — i Genhold til Lov af 16de Mai 1860 § 11 — at paaase Bygningsreglerne efterlevede, hvor det er ham bekendt, at Huse skal nybygges eller flyttes. Disse Regler er følgende:

a. Afstanden mellem Vaaningshus paa den ene Side og Stald, 14 Juli. Fjøs eller anden Mands Hus paa den anden Side maa ei være kortere end 10 m.

b. Den Grund, hvorpaa Vaaningshus opføres, skal være tør, ei have Tilsig fra Udhuse eller Kenderstene, være tilstrækkelig afgroft, og skal Madjorden være bortført fra Byggegrunden.

c. Vaaningshus skal hvile paa mindst 32 cm. høi, forsvaerlig tættet Undermur af Sten.

d. Ethvert Beboelsesrum skal være mindst 2,5 m. fra Gulv til Loft i Vemstuer og 2,0 m. fra Gulv til Sper i Sperrestuer. Der skal være mindst 1 Vindu, der med Lethed kan aabnes. Til Gulvet i nederste Stokværk skal benyttes sammenplove, hovelede Planke. Det kan være dobbelt eller enkelt; men i sidste Tilfælde skal Plankerne være af mindst 3 cm.'s Tykkelse.

§ 2. I Vemstuer, der tjener til Soverum eller Tilholds-værelse, maa Røgeovn ikke anbringes, medmindre den er forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp fuldstændig kan opfanges og ledes ud i det Fri.

§ 3. Heste, Kjør, Svin, Faar, Gjeder eller Fjerkræ maa ikke huses i Vaaningshus eller noget Rum, der har Væg eller Tag fælles med dette.

§ 4. Til ethvert Vaaningshus eller for hver Dyssidder skal opføres et Vandhus, der ei maa have Væg eller Tag tilfælles med Vaaningshuset. Det maa tomme mindst 2 Gange aarlig, og skal der regelmæssig paaføres Fyld.

§ 5. Gjødningsstoffer eller andet urenligt samt Affald fra Husene maa ei henkastes paa Tuset, men maa samles i en Hule, der skal være fjernet mindst 5 m. fra Vaaningshuset og maa være saaledes beliggende, at den ikke har Tilsig til dette eller til Steder, hvorfra Drifkevand tages. Der maa regelmæssig paafyldes Muld, Sand eller Kalk.

§ 6. Komposter maa ikke lægges nærmere Alfarvei end 10 m. I samme Afstand fra Veien maa heller ikke ilde lugtende Gjødning eller Affaldsstoffer ophobes uden at være dækket af et tilstrækkeligt tykt Lag Muld.

§ 7. Døde Dyr eller Dele af saadanne skal ikke findes hængende, men snarest muligt nedgraves. Herfra undtages dog Dyr, der er udlagte til Aale for at fange Røddyr.

§ 8. I Brønd, hvorfra Madvand tages, maa ikke vaskes eller spildes noget som helst urenligt. Det samme gjælder Bæk og Elv, hvorfra Madvand tages, medmindre Forurensningen foregaar nedenfor Vedkommendes eller Andres Hentested for Vand.

§ 9. For Sundheden skadelige Brugsgjenstande og bedævede Fødemidler maa ikke udsælges inden Herredet undtagen til Gjødning, og kan Sundhedskommissionen besørge saadanne Varer tilintetgjorte eller paa anden Maade fjernede for vedkommende Sæl-

- 14 Juli. gers Regning. Hvor ingen Opsættelse taales, kan Salget af slige Varer foreløbig stanses af Sundhedskommissionens Ordfører eller af 3 andre Medlemmer af Sundhedskommissionen i Forening.

§ 10. Findes beboet Hus paa Grund af Utæthed, Mangel paa Luft og Vys, paa Grund af Fugtighed, Urenlighed eller Overfyldning af Mennesker at være skadeligt for Sundheden, kan Sundhedskommissionen forbyde dets Benyttelse, indtil Manglerne er rettede.

§ 11. Overtrædelse af ovenstaaende Regler skal anmeldes af Sundhedskommissionens Tilsynsmænd for Sundhedskommissionen, der har at besørge dem paataalte efter Lovgivningen. Dog kan Usvigelser fra Bestemmelserne finde Sted, naar de paa Grund af Omstændighederne umuligt eller meget vanskeligt lader sig gennemføre, men kun med Sundhedskommissionens Samtykke efter indsendt Andragende eller Anmeldelse af Tilsynsmanden i vedkommende Sundhedskreds.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Dverbergs Herred i Nordlands Amt under 23de Mai 1892 og 2den Mai 1893 fattede Beslutninger om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 7de Marts 1881 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

Tillægget er saalydende:

§ 20. Det paahviler Opsidderne paa Gaardene i Dverbergs Herred, hvor det paatræves, at besørge Veiene i Baaningshusenes nærmeste Omgivelser udjevne og afgrøftede i saadan Udstrækning, at saavel Grundvand som Overvand har fuldstændigt Afløb, hvorhos Veie og Gaardsrum skulle paaføres det til stadig Torhed nødvendige Grus.

§ 21. Enhver Huseier skal efter Regnveir sørge for, at Bytter med Vand ikke bliver staaende udenfor hans Huse. Vigeledes skal han jevnlig sørge for efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse at feie Pladsen omkring sine Huse og reise Afløbsrenderne tilmærkes med sine Naboer, saaat Grunden til enhver Tid er ren.

Kongelig Resolution

14 Juli.

af 14de Juli.

Justits- og Poliiti-Departementet bemyndiges til i den Udtrækning, som den asiatiske Koleras Udbredelse i europæiske Lande maatte gjøre paakrævet, at paabyde de i Lov angaaende Foranstaltninger mod Indførelse af asiatiske Kolera af 26de Juni 1893 § 1 angivne Foranstaltninger og at udfærdige de for sammes Gjennemførelse fornødne Bestemmelser.

Kongelig Resolution

14 Juli.

af 14de Juli.

I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Stadsbygdens Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 4de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel, og offentlig Plads) maa Dyløb eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmende Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller den Vejfarende forulempes eller Færdsel hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgørende Grund maa ingen banke paa Andenmands Port, Dør eller Bindu eller i eller udenfor Andenmands Bolig, Gaardsrum eller Have foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skjydebaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Rjorsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udfærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Efter-

- 14 Juli. middag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften og til 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Tid af Døgnet.

Bed Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden foregaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paahyde dens Ophor Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Boder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

1. I Genhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sorum Herred, Afershus Amt, under 5te Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

2. Den Kongelige Resolution af 19de September 1885, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. B. blev gjorte gjældende for Sorum Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet Plads, der er aaben for almindelig Færdsel) maa ikke Opløb eller Sammenstimling af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes.

§ 2. Paa offentlig Bei eller langs dens Kanter og Skraaninger maa der ikke foregaa Spil, Slagsmaal, Skrigen, Raaben, høirøstet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hvorved den offentlige Ro forstyrres eller de Forbipasserende eller Omkringboende forulempes.

§ 3. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa anden Mandes Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokker eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

§ 4. Ingen maa paa offentlig Bei eller udover samme

fynde med Bøsse eller lignende, afbrænde Fyrværkerisager, Brudt 14 Juli. eller exploderende Gjenstande af noget Slags, ei heller faste Stene, Snebolde eller andet, hvorved Skade kan forvoldes eller de, som færdes paa Veien, fortrædiges. Ved Mineringsarbejder paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Ingen maa paa offentlig Vej vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet eller paa anden lignende Maade.

§ 6. Den, der paa offentlig Vej ved sin Udsjæld tydelig giver tilskjende, at han er i beruset Tilstand, og derunder ved Ord eller Lader fornærmer Andre, straffes efter nærværende Bedtægt, hvorhos han kan sættes i Fængsel, indtil han vorder ædru.

§ 7. Paa offentlig Vej maa intet hensættes eller henlægges, som kan være til Hinder for Færdselen; heller ikke maa dersteds foretages Arbejder, hvorved Færdselen hemmes eller de Forbidragende udsættes for Fare eller Ulemper. Forspændte Kjørerestaber maa kun holde paa Steder, hvor de ikke standse Færdselen, og stedse saa langt til Siden af Kjørebane som muligt.

§ 8. Ingen maa paa offentlig Vej hentaste Glas, Pottestaar, Sviger eller lignende, som kan medføre Fare eller Ulempe for Færdselen.

§ 9. Kjørende eller Ridende er altid pligtige til at udvise behørig Forsigtighed, navnlig naar de møde nogen.

§ 10. Kjørerestaber med Væs skal være forsvarelig læsset, og det maa ikke overlæseses saaledes, at det lettelig er udsat for Væltning eller at det Paalæsedede falder af eller at der ibrigt kan bevirkes Skade eller Ulempe.

§ 11. Paa Vinterføre er de Reisende pligtige til at anbringe Bjælder eller Klokker paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

§ 12. Forspændt Hest, som ikke kjøres af særskilt Kjørefarl, skal altid være opbidstet, hvorhos den, der har at passe samme, stedse maa iagttage al mulig Forsigtighed, saa Skade eller Ulempe ei forvoldes andre Reisende.

§ 13. Det er forbudt at lade Heste eller Kreaturer drives løse paa offentlig Vej uden forsvarelig Tilsyn.

§ 14. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gjo ad dem eller fare imod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarelig Mundkurv. Det samme gælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Størrelse eller Race finder at kunne være farlige. Ingen maa hidsse Hund paa nogen eller indlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans

14 Juli. Paasyn anfalder nogen. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Vej.

§ 15. Tisper maa i Løbetiden holdes inde af Eierne, saasnart denne bliver vidende om, at de er løbte. Hunde, som løber omkring uden Ledjagelse, og hvis Eier ikke findes, kan af Politiet opbringes, hvorefter de fremlyses i offentlig Blad. Saaframt ingen Eier melder sig inden 14 Døgn efter Fremlysningen, kan Politiet lade Hunden dræbe eller sælge.

§ 16. Enhver, som driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden og Sammelighed. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udsærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 17. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Vistighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør kl. 10 Aften.

§ 18. Overtredelse af nærværende Vedtægts Bestemmelser bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2— to — til 800—otte Hundrede — Kroner, der tilfalder Herredskassen.

14 Juli.

Kongelig Resolution

af 14de Juli.

I Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sopperet af 20de Juni 1891 § 27 bestemmes:

A. At Landet indtil videre inddeles i følgende Opsynsdistrikter:

1. 3dte og Markers Distrikt, omfattende 3dte og Markers Fogderi med Undtagelse af Hvalørne, Skjeberg og Borge Herreder.
2. Moss og Tune Distrikt, omfattende Moss og Tune Fogderi samt Hvalørne, Skjeberg og Borge Herreder af 3dte og Markers Fogderi.
3. Aker og Follo Distrikt, omfattende Aker og Follo Fogderi.
4. Buseruds Distrikt, omfattende Buseruds Fogderi samt Skouger og Strømmens Herreder af Jarlsbergs Fogderi.
5. Jarlsbergs Distrikt, omfattende Jarlsbergs Fogderi med Undtagelse af Skouger og Strømmen Herreder.

6. Larviks Distrikt, omfattende Larviks Fogderi samt 14 Juli-
den i Numedal og Sandsvær beliggende Del af Laagen,
hvori Lax gaar.
7. Bamle Distrikt, omfattende Bamle Fogderi og Solums
Herred af Nedre Telemarkens Fogderi.
8. Nedenes Distrikt, omfattende Nedenes Fogderi med
Undtagelse af den Del af Topdalselven, hvori Lax gaar.
9. Kristiansands Distrikt, omfattende den Del af Man-
dals Fogderi, som ligger mellem Amtsgrænsen mod Ne-
denes og Grænsen mellem Sogne og Hartmark Sogne,
samt den i Nedenes Fogderi beliggende Del af Topdals-
elven, hvori Lax gaar.
10. Mandals Distrikt, omfattende den øvrige Del af
Mandals Fogderi med Undtagelse af den til Spangereids
Sogn hørende Kyst- og Fjordstrækning, der ligger vesten-
for Vindeknæs.
11. Listers Distrikt, omfattende Listers Fogderi og den
til Spangereids Sogn i Mandals Fogderi hørende Kyst-
og Fjordstrækning, der ligger vestenfor Vindeknæs, samt
den til Jæderen og Dalene hørende Bred af Sireaaens
Vasdrag og Kyststrækningen vestover til den fra Melke-
vandet kommende Bæk i Soggendals Herred og Melke-
holmerne, disse medregnede.
12. Jæderen og Dalenes Distrikt, omfattende Jæderen
og Dalenes Fogderi med Undtagelse af den til dette
Fogderi hørende Bred af Sireaaens Vasdrag og Kyst-
strækningen vestover til den fra Melkevandet kommende
Bæk i Soggendals Herred og Melkeholmene, disse med-
regnede.
13. Ryfylke Distrikt, omfattende Ryfylke Fogderi med
Undtagelse af den Del af Skjolds Herred, der støder til
Nassfjorden.
14. Søndhordlands Distrikt, omfattende Søndhordlands
Fogderi samt den til Nassfjorden stødende Del af Skjolds
Herred af Ryfylke Fogderi.
15. Hardanger Distrikt, omfattende den til Hardanger-
fjorden stødende Del af Hardanger og Voss Fogderi.
16. Voss Distrikt, omfattende Voss og Ebanger Herreder
af Hardanger og Voss's Fogderi og Bruviks Herred af
Nordhordlands Fogderi.
17. Nordhordlands Distrikt, omfattende Nordhordlands
Fogderi med Undtagelse af Bruviks Herred.
18. Sogns Distrikt, omfattende Sogns Fogderi tilligemed
den Del af Nærøelven, der ligger inden Hardanger og
Voss Fogderi, samt den Del af Vadheimselven, der ligger
i Sønd- og Nordfjords Fogderi.

- 14 Juli. 19. Sønd- og Nordfjords Distrikt, omfattende Sønd- og Nordfjords Fogderi med Undtagelse af den inden Fogderiet liggende Del af Badheimselven.
20. Søndmøre Distrikt, omfattende Søndmøre Fogderi.
21. Romsdals Distrikt, omfattende Romsdals Fogderi.
22. Nordmøre Distrikt, omfattende Nordmøre Fogderi samt den i Orkedals Fogderi beliggende Del af Driva, hvori Lag gaar, og den i Fosens Fogderi beliggende Del af Vinjefjorden tilligemed den deri falvende Elv Fjelna.
23. Orkedals Distrikt, omfattende Orkedals Fogderi med Undtagelse af den inden Fogderiet liggende Del af Driva, hvori Lag gaar, samt derhos den paa Trondhjemsfjordens Vestside beliggende Del af Børsens, Stadsbygdens og Rissens Herreder i Strinde og Selbu og Fosens Fogderier.
24. Guldals Distrikt, omfattende Guldals Fogderi samt Bynesets, Leinstrandens og Buviks Herreder tilligemed den Del af Børsens Herred, der ligger paa østre Side af Orkedalsfjorden.
25. Strinde og Selbu Distrikt, omfattende Strinde og Selbu Fogderi (herunder indbefattet Trondhjems Bymark) med Undtagelse af Børsens, Buviks, Leinstrandens og Bynesets Herreder.
26. Fosens Distrikt, omfattende Fosens Fogderi med Undtagelse af Stadsbygdens og Rissens Herreder samt den inden Fogderiet liggende Del af Vinjefjorden med Fjelna.
27. Stjør- og Bærdals Distrikt, omfattende Stjør- og Bærdals Fogderi samt den Del af Stadsbygdens og Rissens Herreder, som ligger paa Østfiden af Trondhjemsfjorden.
28. Inderoens Distrikt, omfattende Inderoens Fogderi med Undtagelse af Margaardselven og af den i Fogderiet liggende Del af Lyngefjorden.
29. Namdals Distrikt, omfattende Namdals Fogderi samt Margaardselven og den i Inderoens Fogderi liggende Del af Lyngefjorden.
30. Søndre Helgelands Distrikt, omfattende Søndre Helgelands Fogderi.
31. Nordre Helgelands Distrikt, omfattende Nordre Helgelands Fogderi.
32. Saltens Distrikt, omfattende Saltens Fogderi.
33. Fosoten og Vesteraalens Distrikt, omfattende Fosoten og Vesteraalens Fogderi.
34. Senjen og Tromsø Distrikt, omfattende Senjen og Tromsø Fogderi.
35. Altens Distrikt, omfattende Altens Fogderi.

36. Hammerfest Distrikt, omfattende Hammerfest Fogderi 14 Juli.
samt den i Tanens Fogderi beliggende Del af Væxelven,
hvori Læg gaar.
 37. Tanens Distrikt, omfattende Tanens Fogderi med
Undtagelse af Næsfeby Herred og af den i Fogderiet lig-
gende Del af Væxelven, hvori Læg gaar.
 38. Vardø Distrikt, omfattende Vardø Fogderi.
 39. Varangers Distrikt, omfattende Varangers Fogderi
samt Næsfeby Herred af Tanens Fogderi.
- B. At Departementet for det Indre bemyndiges til at foretage
de Forandringer i ovenstaaende Distriktsinddeling, som senere
maatte vise sig paakrævet.

Kongelig Resolution

14 Juli.

S Medhold af Lov om metrist Maal og Vægt af 22de Mai
1875 §§ 15, 16, 21 og 32 meddeles Approbation paa følgende
Tillæg til og Forandring i Reglementet for Justervæ-
senet af 17de Juni 1886:

1. Det skal være tilladt at justere automatiske Registrervægte til
Brug ved Afveining og Registrering af større Vægtsmængder
 - a. af pulverformige eller sandformige Masser, saasom Mel,
Gryn, Cement, tørre pulverformige kunstige Gjødnings-
stoffer o. l.,
 - b. af smaaformede Frugter og deraf fremstillede kornede Fa-
brikata, saasom Rug, Byg, Havre, Hvede og andre Korn-
sorter, Malt, Frø o. s. v.
 under Omkætninger en gros, ved Beregning af Told og andre
Udgifter, ved Lagring i Pakhuse — eller ved Transport derfra
— og lignende Anledninger.

Veiemekanismen skal bestaa af en ligearmet Balance, paa
hvis ene Staal (Vægtstaalen) anbringes en vis bestemt Vægt
— medens den anden Staal (Laststaalen) gennem et eller
andet Tilføringsapparat tilføres den tilsvarende Vægtsmængde
af den Vare, der skal veies, hvorpaa Laststaalen automatisk
tømmes for atter at fyldes med den samme Vægtsmængde
o. s. v., idet derunder de paa hinanden følgende Fyldninger
og Tømminger registreres ved et eget Tælleværk.

2. Det overdrages til Justerdirektøren at fatte de nærmere Be-
stemmelser angaaende Veiemekanismens tilladelige Konstruktions-
forholde, om Storrelsen af den tilladte Tolerance, om Reglerne

14 Juli.

for Justeringen og Storrelsen af Justergebyret samt endelig om de specielle Forstrifter for Brugen af saadanne automatiske Bægte.

17 Juli.

Tillægsbestemmelser

til §§ 16 og 20 i de af Departementet for det Indre under 11te Februar 1887 approberede Regler for Brugen af de Hadelandske Bygdealmenninger;

approberede af nævnte Departement den 17de Juli 1893.

Til § 16. Ingen Brugsberettiget maa uden Almenningsbestyrelsens Samtykke sælge eller paa anden Maade afhænde noget af de paa hans Gaard beroende Huse, medmindre Sælgeren kan godtgjøre, at Materialierne deraf ikke er taget fra Almenningen.

Til § 20. Forinden Overtrædelsen anmeldes for Øvrigheden, har Almenningsbestyrelsen (forjaavdi Overtræderen er Brugsberettiget) at foreslå denne inden en vis Tidsfrist at erlægge til Almenningskassen et passende Erstatningsansvar, som Bestyrelsen finder at staa i Forhold til det forbrudtes Værdi; indbetales dette inden nævnte Tidsfrist, bortfalder videre Baatale.

18 Juli.

Høieste Resolution

af 18de Juli.

I Medhold af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Rype og Marsugl i Lusterens Herred, Romsdals Amt, for et Tidsrum af 5 Aar fra og med Aaret 1893 at regne skal være fredet det hele Aar med Undtagelse af Januar Maaned.

Herfra undtages dog Jagt med staaende Hund i Højsjældet, for hvilken Lovens almindelige Fredningsfæder fremdeles gælder.

Udgiver: E. R. Bejmann.